

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr. 871/29.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr., formulată de SRL, cu sediul în, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI RO, reprezentată legal prin – administrator, împotriva documentației de atribuire, elaborată de, cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificată, organizată în vederea încheierii contractului având ca obiect *executie lucrari de instalare si furnizare echipamente pentru proiectul "Statii de reincarcare pentru vehicule electrice in Municipiul"*, s-au solicitat:

I. Suspendarea procedurii pana la solutionarea contestației;

II. In principal,

- *Obligarea Autorității contractante la anularea cerintelor suplimentare adaugate - prin completarea documentatiei de atribuire publicate prin raspunsul la clarificari consolidat din data de 22.09.2025 15:34 (respectiv raspunsurile 1, 2, 4, 5 si 6);*

- *Obligarea Autorității contractante la formularea unor raspunsuri clare si coerente la intrebarile adresate si anularea raspunsului la clarificari 2 - postat in SICAP in data de 25.09.2025 10:04;*

- *decalarea termenului de depunere a ofertelor si la continuarea procedurii in conformitate cu prevederile legale in vigoare aplicabile in materia achizițiilor publice, precum si cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98 / 2016;*

III. Obligarea autoritatii contractante la plata costurilor de judecata in suma de 10.000,00 lei;

IV. In subsidiar, in situația in care se va constata faptul ca nu mai pot fi adoptate masuri de remediere, anularea procedurii.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care SRL critică documentația de atribuire a procedurii în cauză, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Într-un prim aspect, reclamanta aduce argumente în susținerea capătului de cerere vizând suspendarea procedurii până la soluționarea prezentei contestații.

Pe fond, contestatoarea critică faptul că, prin răspunsul din oficiu postat în SEAP în data de 22.09.2025, autoritatea contractantă aduce modificări și adaugă cerințe tehnice față de documentația de atribuire inițială, publicând, odată cu clarificările, noi cerințe, atât suplimentare față de documentația de atribuire cât și ilegale sau confuze.

Autoarea contestației apreciază că sunt încălcate prevederile art. 113 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 98/2016, întrucât, conform fișei de date, contractul este de lucrări, iar *procedura ar trebui să beneficieze de o publicitate minima de 15 zile fara capete*.

Petenta arată că *publicarea in data de 22.09.2025 de noi cerinte suplimentar adaugate (si nejustificate) fac ca achizitorul sa fi evitat termenul obligatoriu de publicitate de 15 zile fara capete, intre data de 22.09.2025 si 03.10.2025 fiind un numar de doar 10 zile*.

Mai mult, contestatoarea consideră că se impune anularea procedurii conform dispozițiilor art. 55 alin. (2) din HG nr. 395/2016.

În continuare, reclamanta aduce argumente în susținerea faptului că se impune anularea răspunsurilor la clarificările 1, 2, 4, 5 și 6 din răspunsul consolidat și anularea răspunsului din data de 25.09.2025, precum și formularea unor răspunsuri clare și coerente.

Raportat la cerința introdusă prin răspunsul consolidat, la solicitarea nr. 1, contestatoarea remarcă faptul că, deși achizitoarea declară că cerința rămâne neschimbată, afirmația este contrazisă de partea a doua a răspunsului unde se solicită *„demonstrarea implementarii si functionalitatii OCPI minim 2.0.”*.

Este evident, în opinia reclamantei, că este o cerință nouă, și, mai mult, autoritatea contractantă trebuie să precizeze cum trebuie demonstrată această cerință, pentru OCPI (inclusiv 2.0) neexistând un program oficial de certificare, așa cum există pentru OCPP.

De asemenea, contestatoarea semnalează faptul că, prin răspunsul la clarificările din 25.09.2025, achizitoarea dă un răspuns și mai confuz și mai neclar, răspuns care începe prin a susține că răspunsul inițial este corect, indicând apoi total contrariul, cum că răspunsul este eronat:

„Răspuns:

Răspunsul corect este : în concluzie, cerința rămâne neschimbată, iar ofertanții au obligativitatea de a demonstra implementarea și funcționalitatea OCPP 1.6J sau superior. NU se va lua în considerare răspunsul anterior care este eronat.”

Contestatoarea precizează că, prin răspunsul la clarificarea nr. 2, autoritatea contractantă introduce o serie de obligații noi și redundante, în sensul că se solicită respectarea unui cumul de legi, dar totodată interpretează greșit respectivele legi și solicită niște specificații contradictorii.

Astfel, reține petenta, achizitoarea nu acceptă POS fiscalizat cu emitere de bon fiscal electronic, dar introduce obligativitatea eliberării unei „facturi simplificate”, impunerea exclusiv a cerinței eliberării unei „facturi simplificate” fiind, în opinia reclamantei, restrictivă și imposibil de realizat, aceasta neputându-se face *ad hoc*, ci doar de către un operator din softul contabil.

Reclamanta solicită eliminarea acestei cerințe și acceptarea unui POS care să aibă modul fiscal și să elibereze bon fiscal electronic, așa cum sunt toate stațiile de încărcare auto din România și din Europa.

Raportat la clarificările nr. 4 și nr. 5, contestatoarea solicită organizatoarei procedurii să precizeze clar care din cele două variante solicită să fie oferite:

- *Acces gratuit pe perioada garanției, la platforma de management, urmand ca operarea sa se faca de un operator selectat prin aplicatia acestuia;*

- *O noua platforma si o aplicatie white label prin care Primaria sa-si opereze singura statiile de incarcare.*

În ceea ce privește partea a doua a răspunsului la clarificarea nr. 6, cel legat de OCPP, reclamanta afirmă că, în afară de faptul că solicitarea de clarificări nu avea nicio legătură cu acest subiect, se introduce o condiție nouă, legată de testarea practică a OCPP, ceea ce e contrar practicii și imposibil de dovedit.

Contestatoarea solicită alinierea răspunsului la clarificarea nr. 6 cu cel de la clarificarea nr. 1 și să se precizeze clar și fără echivoc faptul că OCPP 1.6 cu toate funcțiunile aferente se va proba prin prezentarea unui certificat eliberat de un laborator acreditat.

În final, autoarea contestației precizează:

„Costul prezentei contestatii, asa cum vom demonstra odata cu depunerea concluziilor finale prin platile efectuate catre Cabinet de Avocat, este în cuantum de 10.000 lei, suma a carei acordare o solicitam Onoraturii Consiliu. Dovada achitarii acestor costuri va fi depusa odata cu concluziile finale.

În situația în care procedura va fi anulată, înțelegem că obiectul contestației va înceta, iar costurile de judecată vor rămâne în sarcina noastră, fără posibilitatea recuperării acestora.”

Prin punctul de vedere nr. 15401/03.10.2025, înregistrat la Consiliu sub nr., ..., în calitate de autoritate contractantă, prezintă o serie de aspecte în susținerea respingerii contestației SRL, *ca neîntemeiată*.

Într-un prim aspect, reclamanta invocă excepția tardivității contestației, aducând următoarele argumente:

Prezenta contestație este împotriva documentației de atribuire, aceasta fiind postată în SEAP în data de 09.09.2025. Răspunsurile la clarificări sunt considerate parte a documentației de atribuire.

Prin urmare, potrivit art. 16 alin (1) din Legea nr. 101/2016, contestația este tardivă deoarece termenul de depunere a contestației este de 7 zile de la publicarea anunțului de participare.

În lege nu este prevăzut în mod expres că solicitările de clarificări cu privire la documentația de atribuire întrerup și nici că suspendă termenul de depunere a contestației împotriva acesteia, astfel solicitarea unor clarificări la care autoritatea contractantă a răspuns, nu poate conduce la o repunere în dreptul de a formula contestație.

Raportat la criticile reclamantei, organizatoarea procedurii subliniază faptul că autoarea contestației are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă.

Referitor la capătul de cerere vizând suspendarea procedurii, autoritatea contractantă menționează faptul că, în data de 30.09.2025, pentru a nu crea prejudicii operatorilor economici interesați de participarea la procedura în cauză, instituția sa a luat decizia de a suspenda procedura de achiziție, ținând cont de termenul relativ scurt până la depunerea ofertelor, respectiv 03.10.2025.

Împotriva criticii vizând nerespectarea propriilor cerințe ale documentației de atribuire cu privire la termenele de publicitate, autoritatea contractantă se apără precizând că a publicat în data de 22.09.2025 răspunsul consolidat la solicitările de clarificări și ținând cont de volumul informațiilor transmise prin clarificări a prelungit perioada de depunere cu 3 zile, în conformitate cu art. 153 din Legea nr. 98/2016, lăsându-le operatorilor economici un timp suficient pentru a pregăti și depune oferta, respectiv 10 zile.

În plus, adaugă că reclamanta a transmis încă o solicitare de clarificări, în afara termenului alocat pentru acestea, autoritatea contractantă alegând să răspundă la acestea, prin publicarea răspunsului în data de 25.09.2025, încadrându-se în termenul de 7 zile înainte de depunere, termen menționat explicit în fișa de date a achiziției.

În opinia achizitoarei, contestatoarea face o confuzie în ceea ce privește termenele de publicitate, perioada minimă între data transmiterii anunțului de participare la procedura simplificată și data - limită de depunere a ofertelor (15 zile, în cazul contractelor de achiziție

publică de lucrări) nu trebuie păstrată cu fiecare răspuns la clarificări care modifică/sau nu documentația de atribuire, în acest caz aplicându-se prevederile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

Raportat la capătul de cerere vizând obligarea autorității contractante la anularea procedurii, organizatoarea procedurii apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile art. 55 alin. (2) din HG nr. 395/2016, întrucât nu există modificări substanțiale care să schimbe obiectul sau să restrângă competiția.

Clarificările privind OCPI/OCPP nu au introdus cerințe suplimentare, ci doar au explicat modalitatea de demonstrare a conformității, iar mențiunea că nu este obligatorie prezentarea certificatului OCA elimină orice barieră nejustificată și lărgeste participarea, opinează achizitoarea.

Totodată, remarcă autoritatea contractantă, cerințele referitoare la POS/facturare au fost formulate în spiritul legislației fiscale raportată la necesitățile achizitoarei și, așa cum a fost menționat și în răspunsurile la clarificări, ... nu dorește să folosească în acest moment soluția unui POS care să elibereze bonuri fiscale fizice și a optat pentru varianta eliberării facturilor simplificate.

Motivul acestei alegeri, arată achizitoarea, este dictat de lipsa personalului care să se ocupe de alimentarea POS-ului cu hârtie pentru bonuri fiscale și de procedura greoaie pentru autorizarea POS-ului (creare de punct de lucru, deschidere de conturi suplimentare etc.), iar răspunsurile la clarificări nu modifică cerința inițială.

Cu privire la „*neclaritățile privind platforma de management*”, autoritatea contractantă subliniază faptul că a precizat că pe perioada de garanție furnizorul va asigura acces la platforma de management, ceea ce este o cerință rezonabilă și practică.

Adaugă că nu se solicită dezvoltarea unor aplicații sau ca primăria să opereze direct stațiile, ci doar să aibă instrumentele minime de monitorizare.

Cu privire la standardul OCPP1.6, organizatoarea procedurii precizează următoarele:

- Cerința autorității contractante este ca ofertanta să demonstreze că stațiile sunt echipate conform și dispun de un sistem de comunicație OCPP;

- Demonstrarea acestei conformități poate fi făcută de o ofertantă fie prin prezentarea unui certificat/declarație emisă de producător, fie prin prezentarea unui certificat emis de un organism terț de certificare;

- Insistența contestatoarei de a se impune prezentarea unui certificat emis de o „*alianță*” adică un grup de firme, întărește percepția privind o încercare de impunere a unor cerințe restrictive.

În final, organizatoarea procedurii afirmă că solicitarea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata sumei de 10.000 lei este lipsită de temei, câtă vreme contestația este nefondată și trebuie respinsă.

..... SRL a constituit cautiunea în sumă de 29.193,46 lei, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. /1/30.09.2025, eliberată de CEC Bank – Sucursala, înregistrată în registrul de evidență al Consiliului sub nr.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea încheierii contractului având ca obiect *Execuție lucrări de instalare si furnizare echipamente pentru proiectul "Statii de reincarcare pentru vehicule electrice in Municipiul*", cod CPV principal: 45310000-3 Lucrări de instalații electrice (Rev. 2), sens în care a elaborat documentația de atribuire aferentă și a publicat în SEAP anunțul de participare simplificat nr. /09.09.2025. Conform anunțului de participare simplificat, valoarea estimată a contractului este de 1.459.672,78 RON, fără TVA, iar criteriul de atribuire este *cel mai bun raport calitate-preț*.

Împotriva răspunsurilor consolidate publicate la 22.09.2025 și 25.09.2025, ... SRL a investit Consiliul cu soluționarea prezentei contestații, solicitând, în principal, remedierea acestora, iar, în subsidiar, anularea procedurii de atribuire.

Potrivit informațiilor disponibile în SEAP, procedura la acest moment este suspendată, astfel fiind, Consiliul stabilește că, în cauză, solicitarea contestatoarei a rămas fără obiect și, în temeiul art. 22 și art. 23 din Legea nr. 101/2016, urmează a fi respinsă, ca atare.

Trecând la analiza contestației, față de încălcarea prevederilor art. 113 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 98/2016, Consiliul stabilește invocarea eronată a acestui temei care reglementează, în fapt, perioada minimă între data transmiterii anunțului de participare la procedura simplificată și data limită de depunere a ofertelor (15 zile, în cazul contractelor de achiziție publică de lucrări).

Mergând pe raționamentul contestatoarei, ar însemna că acest termen de 15 zile să fie păstrat cu fiecare răspuns la clarificări care modifică/completează documentația.

În speță, devine incident art. 153 alin. (3) din lege potrivit căruia Durata prelungirii perioadei prevăzute la [alin. \(2\)](#) nu poate fi mai mică de 6 zile, respectiv 4 zile în situațiile de urgență demonstrate corespunzător de autoritatea contractantă, prevăzute de art. 74 [alin. \(3\)](#) și art. 79 [alin. \(5\)](#), **respectiv 3 zile la procedura simplificată**, respectiv două zile în situațiile de urgență demonstrate corespunzător de autoritatea contractantă prevăzute la art. 113 [alin. \(10\)](#), termene care se calculează de la data transmiterii informațiilor suplimentare și până la termenul stabilit pentru depunerea ofertelor sau solicitărilor de participare.

Ori, în cauză, autoritatea contractantă a publicat la data de 22.09.2025, Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări și ținând

cont de volumul informațiilor transmise prin clarificări a prelungit perioada cu 3 zile, achitându-se astfel de obligația ce răzbate din textul art. 153 din lege.

Față de răspunsul nr. 1 din răspunsul consolidat din 22.09.2025, astfel cum a fost remediat prin răspunsul din 25.09.2025, contestatoarea solicită formularea unui răspuns clar, coerent cu indicații clare care este cerința ce trebuie îndeplinită și cum anume ofertanții pot demonstra îndeplinirea cerinței.

Stabilește Consiliul că la întrebarea unui operator economic:

I.

Clarificare 1

În Fișa tehnică nr. 1 - Stație de reîncărcare cu puterea > 50kW DC+22kW AC (CCS2+Type2) și în Fișa tehnică nr. 2 - Stație de reîncărcare cu puterea > 50kW DC+22kW AC (CCS2+CHAdMO+Type2), la punctul 3.4, se solicită:

„Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.6J.”

Având în vedere că obiectivul acestei cerințe este asigurarea interoperabilității și comunicării standardizate, **vă rugăm confirmați acceptarea prezentării unui certificat de conformitate pentru protocolul OCPI** (Open Charge Point Interface), utilizat la nivel european pentru interoperabilitate și roaming între operatorii de puncte de încărcare și furnizorii de servicii de mobilitate. Menționăm că atât OCPP, cât și OCPI îndeplinesc scopul cerinței privind compatibilitatea și integrarea în platformele de management al încărcării,

autoritatea contractantă a furnizat următorul răspuns:

(...) Așadar, OCPP și OCPI NU îndeplinesc aceleași caracteristici, ci sunt complementare. Eventual, o platforma este necesar conform legislației descrise mai sus, să demonstreze că are implementate și funcționale ambele protocoale.

În concluzie, cerința rămâne neschimbată, iar ofertanții au obligativitatea de a demonstra implementarea și funcționalitatea atât a OCPP 1.6JSON, cât și a OCPI minim 2.0 sau superioara.

Acest răspuns a fost pus în discuție autorității contractante în sensul că a fost introdusă o cerință nouă, având în vedere partea a doua a răspunsului – demonstrarea implementării și funcționalității OCPI minim 2.0 -, la care autoritatea contractantă prin intermediul răspunsului publicat la data de 25.09.2025 a precizat:

În concluzie, cerința rămâne neschimbată, iar ofertanții au obligativitatea de a demonstra implementarea și funcționalitatea OCPP 1.6J sau superior. Nu se va lua în considerare răspunsul anterior care este eronat.

Înțelegerea este că autoritatea contractantă a subliniat obligativitatea demonstrării implementării și funcționalității OCPP 1.6J sau superior, neluându-se în considerare răspunsul prin care se impunea și demonstrarea implementării și funcționalității OCPI minim 2.0. Practic s-a păstrat cerința în formularea de la nivelul fișei tehnice nr. 1 Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.6J.

Însă, această înțelegere este contrazisă de susținerile autorității contractante din punctul de vedere înaintat Consiliului cum că mențiunea că nu este obligatorie prezentarea certificatului OCA elimină orice barieră nejustificată și lărgște participarea. Astfel, nu s-a precizat nicăieri în răspunsurile redade mai sus că nu este obligatorie prezentarea certificatului OCA ci s-a indicat expres că cerința rămâne neschimbată, cerința fiind Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.6J..

Ori, este limpede că certificatul vizat este cel emis de OCA (.....), fiind singurul organism care emite certificate de conformitate OCPP.

În acest context, pentru a răspunde exigențelor de claritate stabilite la art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 și de publicare a unei documentații de atribuire care să conțină orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire, prevăzută la art. 20 alin. (2) din HG nr. 395/2016.

va fi obligată autoritatea contractantă la a indica, în mod concret, cerința de la nivelul fișei tehnice necesar a fi îndeplinită.

Totodată, autoritatea contractantă va fi obligată să răspundă la întrebările de la punctul 1.1 privind demonstrarea interoperabilității platformei de management și de la punctul 1.2 privind funcționalitățile protocolului OCPP 1.6 din răspunsul publicat la data de 25.09.2025, având în vedere lipsa formulării unor răspunsuri, deși solicitările au fost explicite.

Următorul răspuns criticat privește eliberarea unei facturi simplificate, pornind de la cerința din fișele tehnice privind integrarea unui sistem de plată cu POS pentru card bancar, contestatoarea solicitând acceptarea unui POS care să aibă modul fiscal și să elibereze bon fiscal electronic.

Se are în vedere răspunsul publicat de autoritatea contractantă în răspunsul consolidat din 22.09.2025:

Clarificare nr. 2

(...)

Solicitarea nr. 1.2:

Pentru corectitudine, pentru asigurarea unei evaluări egale și nediscriminatorii între ofertanți și, totodată, pentru a evita eventualele sancțiuni sau chiar pierderea finanțărilor publice, vă solicităm introducerea următoarelor cerințe:

- Stația de încărcare va fi pregătită de producător pentru integrarea, în carcasa acesteia, a unui terminal POS certificat CE, dotat cu modul fiscal.
- Pregătirea constă în practicarea golului și a găurilor de fixare în carcasa stației, precum și echiparea cu echipamentul electronic și software-ul necesar funcționării POS-ului.
- Ofertantul va prezenta Declarație de conformitate emisă de producător, prin care se confirmă faptul că integrarea POS-ului nu afectează parametrii funcționali și certificările stației.

- Ofertantul va prezenta o certificare emisă de un furnizor de soluții integrate de plată prin POS, omologat de o bancă prezentă pe întreg teritoriul României, prin care se confirmă faptul că stațiile de încărcare sunt pregătite și funcționează cu sistemele furnizate de acesta.
- Pentru dovedirea fiscalizării echipamentului, se va prezenta un document doveditor emis de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică - ICI București.

Răspuns:

„Conform OUG nr. 125/2024, serviciile de încărcare a vehiculelor electrice care se plătesc exclusiv electronic (card/debit, aplicație portofel electronic) sunt exceptate de la obligația dotării cu aparat de marcat fiscal electronic, cu condiția ca/plata să fie trasabilă și să se emită factură simplificată pentru fiecare încărcare ad-hoc.”

In consecință cerința rămâne neschimbată, ofertanții au obligativitatea demonstrării respectării prevederilor legislației fiscale în vigoare prevăzute de Ordonanța de Urgență nr 120/2021, Ordonanța de Urgență nr. 69/2024, Legea nr. 296/2023 și Legea nr. 227/2015. Îndeplinirea acestor prevederi se va demonstra ca fiind implementată și funcțională la data depunerii ofertei și nu se va accepta la o dată ulterioară sau în completare la alte documente.

Față de precizările din prima parte a răspunsului - Conform OUG nr. 125/2024, serviciile de încărcare a vehiculelor electrice care se plătesc exclusiv electronic (card/debit, aplicație portofel electronic) sunt exceptate de la obligația dotării cu aparat de marcat fiscal electronic, cu condiția ca/plata să fie trasabilă și să se emită factură simplificată pentru fiecare încărcare ad-hoc – **operatorul economic a revenit cu noi solicitări** 2.1 Vă solicităm eliminarea cerinței privind eliberarea facturii simplificate, aceasta neputându-se face ad hoc, ci doar de un operator din softul contabil. 2.2 Vă solicităm reanalizarea necesității ca POS ul să aibă modul fiscal și să elibereze bon fiscal electronic, la care autoritatea contractantă a susținut prin răspunsul publicat la 25.09.2025 (răspuns - clarificare nr. 2) că **cerința rămâne nemodificată. Ofertanții au obligația de a respecta prevederile legale. Nu se dorește în această fază utilizarea de POS.**

Din analiza răspunsurilor publicate de autoritatea contractantă reiese că aceasta a subliniat respectarea OUG nr. 125/2024 (care exceptează stațiile de încărcare de la obligația dotării cu aparat de marcat fiscal electronic, cu condiția ca plata să fie trasabilă și să se emită factură simplificată pentru fiecare încărcare ad-hoc), precum și a legislației fiscale.

În punctul de vedere transmis Consiliului, susține autoritatea contractantă că motivul alegerii variantei eliberării facturilor simplificate este dictat de lipsa personalului care să se ocupe de alimentarea POS-ului cu hârtie pentru bonuri fiscale și de procedura greoaie pentru autorizarea POS-ului.

În contextul de mai sus, Consiliul reține că autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, deci să aprecieze asupra oportunității eliberării facturilor simplificate, în speță, având incidență și principiul asumării răspunderii stipulat de art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016, conform căruia autoritatea contractantă este responsabilă pentru deciziile și acțiunile realizate în procesul de

achiziție, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire inefficientă a fondurilor.

A admite contrariul ar însemna limitarea dreptului autorității de a contracta produse care să corespundă întocmai necesităților sale obiective, drept prevăzut la art. 155 și art. 156 din Legea nr. 98/2016.

Potrivit OUG nr. 125/2024, serviciile de încărcare a vehiculelor electrice care se plătesc exclusiv electronic (card/debit, aplicație portofel electronic) sunt exceptate de la obligația dotării cu aparat de marcat fiscal electronic. Astfel, Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a opta pentru varianta eliberării facturilor simplificate câtă vreme aceasta este varianta care satisface necesitatea sa iar contestatoarea nu face dovada existenței unor încălcări legale.

Constatând că nu există elemente care să conducă la formarea convingerii Consiliului în sensul că autoritatea contractantă a acționat cu încălcarea vreunei prevederi legale, critica va fi respinsă.

Următoarea critică privește răspunsul la clarificarea nr. 4 din răspunsul consolidat din 22.09.2025.

Se observă că întrebarea a pornit de la cerința fișei tehnice nr. 3 - Stația va fi echipată și va avea instalată platforma de operare/administrare a stațiilor prin care autoritatea contractantă să poată gestiona stațiile, cu aplicație pentru ios și android și a avut următoarea formulare: **Vă rugăm să confirmați că operarea stațiilor va face obiectul unor contracte ulterioare, având în vedere limitările legale privind gestionarea directă a serviciilor de operare de către autoritatea contractantă.**

Răspunsul autorității a avut următorul conținut:

Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, art. 2 alin. (2), prevede că achizițiile trebuie realizate „în condiții de eficiență a utilizării fondurilor publice și de îndeplinire a obiectivelor de interes public”.

Achiziția unor stații fără software de operare contravine acestei obligații, întrucât:

- stația nu poate fi utilizată efectiv de cetățeni.
- nu există mijloace de monitorizare, control al sesiunilor sau raportare a utilizării.
- nu există transparență privind consumul și tranzacțiile.

Prin urmare, achiziția ar fi inefficientă și nefuncțională, deci neconformă cu legea.

Totodată, necesitatea platformei de operare se denotă prin faptul că o stație de încărcare devine funcțională doar dacă:

- comunică prin OCPP cu un sistem back-end, care: o autentifică utilizatorii, o gestionează sesiunile de încărcare, o transmite datele de consum și rapoartele tehnice.
- este integrată într-un sistem de plată și facturare (obligație conform legislației fiscale și RO e-Factura).
- este accesibilă publicului prin aplicații mobile/hărți de localizare (conform Regulamentului AFIR - UE 2023/1804, art. 5 și 7, care cer interoperabilitate și informare transparentă a utilizatorilor).

Mai mult, conform obligațiilor europene și naționale, se au în vedere:

- Regulamentul AFIR (UE) 2023/1804 impune ca toate punctele de reîncărcare accesibile publicului să fie interoperabile și să permită plăți electronice transparente.

- OUG 125/2024 prevede exceptarea stațiilor EV de la case de marcat doar dacă plățile se fac prin sistem electronic integrat (ceea ce presupune o platformă).
- OUG 57/2019 - Codul administrativ + Legea 51/2006 cer separarea clară între gestiunea infrastructurii și furnizarea serviciului, ceea ce este posibil doar printr-o platformă de operare.

Având în vedere toate aceste considerente, achiziția unor stații de încărcare fără platformă de operare încalcă principiul funcționalității din Legea 98/2016.

- lipsa platformei transformă stațiile în bunuri neutilizabile (mobilier urban), contrar scopului investiției publice.

- conform legislației europene (AFIR) și naționale (OUG 125/2024, Cod administrativ, Legea 51/2006), platforma de operare este indispensabilă pentru:

o interoperabilitate,

o trasabilitate financiară,

o transparență și acces public real la serviciu.

In concluzie, cerința rămâne neschimbată.

Contestatoarea susține că argumentele din răspuns introduc practic mai multe servicii decât se înțelegea din cerința inițială însă nu explică în concret care sunt acele servicii, în contextul în care achizitoarea a susținut că cerința rămâne neschimbată.

În fapt, contestatoarea s-a mărginit să susțină confuzia între infrastructură și serviciul public pe care o face autoritatea contractantă și interpretarea abuzivă a acesteia asupra legislației europene și naționale.

..... SRL cunoștea cerința privind platforma de operare pentru gestionarea stațiilor, despre care acum susține că creează confuzie, încă de la data publicării documentației de atribuire (09.09.2025), și trebuia să manifeste o minimă diligență pentru a o ataca în termenul legal (7 zile, potrivit art. 8 alin. 1 lit. b), dacă aprecia că sunt încălcate dispozițiile legii privind elaborarea documentației de atribuire.

Deficiența de redactare a documentației pentru a fi acoperită, presupunea atacarea documentației de atribuire, nu a răspunsurilor de clarificare.

În continuare, susține că răspunsul la întrebare nr. 5 din același răspuns consolidat induce și mai multă confuzie întrucât se precizează că platforma de operare se va oferta cel puțin pe perioada de garanție și astfel, susține contestatoarea, dacă ar fi vorba de un *white label* nu ar putea să se oferteze pentru o perioadă limitată.

Însă, Consiliul reține că prin răspunsul publicat ulterior în SEAP la data de 25.09.2025 (clarificarea nr. 3) răspunzând acelorași aspecte invocate pe parcursul contestației, achizitoarea a susținut că platforma de management va integra atât funcționarea, supravegherea și controlul cât și procesul de plată. În cadrul documentației nu este menționat termenul de *white label* așa că nu poate fi vorba despre o altfel de aplicație.

În atari condiții, nu se poate reține încălcarea art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Vizavi de condiția privind *testarea practică a OCPP* introdusă prin răspunsul la solicitarea nr. 6 din cuprinsul răspunsului consolidat din 22.09.2025, Consiliul stabilește că, ulterior, la solicitarea de aliniere a acestui răspuns cu cel de la clarificarea nr. 1, prin răspunsul furnizat de autoritatea contractantă la 25.09.2025 s-au susținut următoarele: Pentru a elimina orice neclaritate menționăm că: conformitatea cu sistemele de comunicație OCPP 1.6J va fi demonstrată de ofertant **fără a fi obligatorie prezentarea unui certificat OCA**. Răspunsul de la clarificarea nr. 1 face referire la cerința de acceptare a protocolului OCPI.

În contextul în care:

- în documentație s-a precizat Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.6J.;

- prin răspunsul nr. 1 din răspunsul consolidat din 22.09.2025 s-a susținut că cerința rămâne neschimbată iar ofertanții au obligativitatea de a demonstra implementarea și funcționalitatea atât a OCPP 1.6JSON cât și a OCPI minim 2.0 sau superioara;

- prin răspunsul nr. 1 din răspunsul din 25.09.2025 s-a susținut cerința rămâne neschimbată, iar ofertanții au obligativitatea de a demonstra implementarea și funcționalitatea OCPP 1.6J sau superior;

- prin punctul de vedere, autoritatea contractantă a susținut că nu este obligatorie prezentarea certificatului OCA;

- prin răspunsul nr. 6 din răspunsul consolidat din 22.09.2025 s-a susținut că nu se solicită certificat OCPP ci doar demonstrarea compatibilității practice;

- prin răspunsul nr. 4 din răspunsul din 25.09.2025, autoritatea a susținut că nu este obligatorie prezentarea unui certificat OCA, Consiliul stabilește asupra lipsei de claritate a cerinței privind demonstrarea conformității cu sistemele de comunicație OCPP 1.6J.

Cu luarea în considerare și a celor stabilite, în cele ce preced, cu prilejul analizei asupra răspunsului nr. 1, va fi obligată autoritatea contractantă la a indica, în mod concret, cum va fi demonstrată conformitatea cu sistemele de comunicație OCPP 1.6J.

În raportat de cele evocate, se va admite contestația SRL cu privire la răspunsurile la solicitările de clarificări publicate în SEAP la 22.09.2025 și 25.09.2025, fiind necesară remedierea acestora, potrivit celor de mai sus și aducerea la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea în SEAP a clarificărilor aduse și stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor, care să permită elaborarea ofertelor în mod corespunzător.

Cu privire la capătul de cerere secundar, de anulare a întregii licitații, el este nefondat și urmează a fi respins ca atare. Conform dispozițiilor art. 26 alin. (7) din lege – în cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, Consiliul dispune anularea procedurii de atribuire-, anularea unei proceduri reprezintă o

măsură extremă, care intervine doar, pe de o parte, în situația când, în derularea procedurii, se constată încălcări ale normelor legale, care lezează principiile ce o guvernează, încălcări iremediabile, iar pe de altă parte când Consiliul sesizat prin contestație stabilește că neregulile înregistrate fac imposibilă continuarea procedurii de atribuire.

Luând în considerare situația faptică - procedura este suspendată - și aspectele cercetate de Consiliu, la acest moment ipoteza anulării nu se suprapune cazului.

Cu privire la cererea contestatoarei de suportare a cheltuielilor prilejuite de întocmirea și susținerea contestației, Consiliul stabilește că aceasta nu a anexat la contestație vreo dovadă a întinderii și efectuării lor. În consecință, cererea de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de soluționare a contestației se impune a fi respinsă.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 22 și art. 23 din Legea nr. 101/2016, respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de SRL.

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din lege, admite, în parte, contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă, în referire la răspunsurile publicate în SEAP la 22.09.2025 și 25.09.2025 și obligă autoritatea contractantă la publicarea în SEAP a măsurilor de remediere în acord cu cele expuse în motivare, în termen de 10 zile de la primirea prezentei, și stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor, care să permită elaborarea ofertelor în mod corespunzător.

Respinge, ca nefondat, capătul de cerere privind anularea procedurii de atribuire.

În baza art. 26 alin. (9) din lege, respinge cererea SRL de suportare de către autoritatea contractantă a cheltuielilor prilejuite de întocmirea și susținerea contestației.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

